

Ærbødig ♩ = 69-84

1. Kors-fes - tet ble vår Her - re stor og der - ved
 2. Selv et - ter fol - kets rin - ge - akt han vis - te
 3. Vi vet han sto - re smer - ter led, han kla - get
 4. «La den - ne kalk meg gå for - bi, din vil - je

frel - se ga til jord. Han of - fer ble for
 ei sin sto - re makt. En tor - ne - kro - ne,
 ei sin tørst og sved. Hans høy - e kall det
 skje e - vin - de - lig. Løf - tet jeg av - la

synd be - gått, han of - fer ble for synd be -
 hån og spott, en tor - ne - kro - ne, hån og
 ble full - bragt, hans høy - e kall det ble full -
 med min munn, løf - tet jeg av - la med min

gått. Vi ved hans død har frel - se fått.
 spott, de had - de ei hans liv for - stått.
 bragt. Stor er vår Gud og Fa - ders makt.
 munn, full - byr - det ble i den - ne stund.»

5. Solen ble skjult ved Sønnens død,
da jordens egen stemme lød.
Torden og lyn fra himlen lød,
jorden den skalv, en Gud var død.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887
Musikk: George Careless, 1839–1932

6. Han lever, ja, han lever enn,
for han oppsto til liv igjen.
Og når vi nyter brød og vann,
tenker vi på vår Frelser sann.

Lære og pakter 18:11
Lukas 22:42; 23:46